

Farkas Pál

Farkas (Wolff) Károly

műveken, dalokon és kórusokon kívül több operát is írt. Első műve, a »Bajadér« című egyfelvonásos opera, a Budai Színházban 1876. aug. 23-án került színre, két másik, az elsónél nagyobb dalművét, a »Vezeklő«-ket és a »Tetemre hívás«-t pedig a budapesti Operaház adta elő. (1894. ápr. 24., 1900. szept. 5.) 1881-ben a Nemzeti Színház karmestere volt. Egyéb munkái: »Radó és Ilonka«, operett, 1872. »Tündérforrás«, opera, 1893. Kolozsvár. »Balassa Bálint«, opera 3 felv. Szövegét írta Hamvas József. (Átdolgozva Tóth Kálmán »Dobó Katicá«-jából.) Bem. 1896. jan. 16. M. Kir. Operaház. 1906. március havában a zenészet és zeneoktatás terén szerzett érdemei elismerésül a Ferenc József-rend lovagkeresztjével tüntették ki. Mint énektanár a legkiválóbb volt, tanúsítják könyve (Az énekhang) és hírneves tanítványai: B. Sándor Erzsé és Székelyhidyi Ferenc dr. (L. o.)

Farkas Pál, színész, sz. 1876. júl. 6-án, *Budapest*-en. Színpadra lépett 1912. szept. havában.

Farkas Pál dr., író, politikus, sz. 1878-ban, megh. 1921. ápr. 22-én, *Budapest*-en. Irodalmi munkásságát novellákkal, regényekkel és társadalomtudományi tanulmányokkal kezdte. Elbeszélései közül különösen népszerűkké váltak a békebeli egyéves önkéntesi életről rajzolt novellái, tanulmányai közül pedig a francia forradalom, a magyar szabadelvűség s a XIX. századbeli osztályharcok köréből írt könyvei. Színműírással is sikerrel foglalkozott. »Olga« c. színműve 1905. márc. 24-én került színre a Nemzeti Színházban. Ugyanott adták »Ghiberti gróf«-ját 1910. okt. 7-én. »Konventbiztos« c. színdarabja 1912. jan. 10-én, a Nemzetiben. »A varsányi csata« a Magyar Színházban 1913. okt. 24-én aratott sikert. 1910-ben a Petőfi Társaság tagjává választották s ugyancsak ebben az esztendőben jutott mandátumhoz a szászvárosi kerületben.

Farkas—Ratkó-díj. (L. Farkas István.)

Farkas Sándor (bölöni), kir. kormányzati fogalmazó, a Magyar Tud. Akadémia levelezőtagja, sz. 1795. dec.

14-én, *Bölönben*, Háromszék m., megh. 1842. febr. 3-án, *Kolozsvárt*. 1805-ben Kolozsvárott, majd 1817-ig a marosvásárhelyi táblánál törvényt tanul. 1836. ápr. 6-án a kolozsvári színházi bizottság tollvivő titkárnak nevezte ki.

Farkas Sándor dr., fővárosi orvos, megh. 1903. júl. 28-án, *Budapest*-en. A Nemzeti Színháznak orvosa volt 30 évig.

Farkas Sándor, operaénekes, a M. Kir. Operaház tagja, sz. 1891. jún. 25-én, *Kesellymezőn* (Máramaros megye). A zenekadémiát Budapesten végezte, 1911-ben. Kolozsvárott lépett fel először dr. Janovics Jenő társulatánál, Delibes: »Lakmé« c. operájában Nilakalhát énekelte. Kolozsvárról a budapesti M. Kir. Operához szerződött. A »Traviatá«-ban Germont szerepében nagy sikert aratott, 1917. jan. 6-án. Külföldön is vendégszerepelt, több előkelő német színpadon. Budapesten sok hangversenyen vett részt. Főbb szerepei: Othello, Jago, Don Juan címszerepe, »Bohémek«-ben Marcel, »Lakmé«-ban Nilakalha, »Tannhäuser«-ben Wolfram, »Sába királynő«-jében Salamon, »Traviatá«-ban Germont, »Figaro«-ban Almaviva, »Bajazók«-ban Tonio, »Mignon«-ban Lothario, a »Bolygó hollandi« címszerepe, »Tosca«-ban Scarpia, a »Hegyek alján«-ban Sebastiano, »Falstaff«-ban Ford, »Farsangi lakodalm«-ban Zoltán, Petur bán, stb.

Farkas Viktor. Színműve: »Mucus«, vj. 3 felv. Bem. 1920. jan. havában, Kecskeméten.

Farkas (Wolff) Gusztáv, színész, sz. 1852-ben, *Budán*. Színész lett 1879-ben, a Népszínháznál.

Farkas (Wolf) Károly, operaénekes, a régi Nemzeti Színház tagja, sz. *Pesten*, megh. 1907. jan. közepén, *Bécsben*, teljesen elhagyatva. Első Nemzeti Színházi fellépése 1845. nyáraelő havában volt, mint a bécsi karinthiai-kapu melletti színház tagja. Erről a fellépéséről így emlékezik meg a »Honderű«: »Szívhez szóló kellemes és — ha magasban nem jár — elég erős hang, a legszebb magyar kiejtés, például szolgálható érthetőség s iskola mennyi ajánló kedveltető tulajdonai.« Mint